

Men det er jo ikke det, der er til debat i dag. Det her er simpelt hen en opfølgning for at rette på nogle ting i den eksisterende lov.

Jeg vil først beskæftige mig med spørgsmålet om vand. Jeg tror, hr. Erling Oxdam sagde, at han ikke kendte nogen situationer, hvor man havde manglet vand. Så vil jeg sige, at det har jeg, for der var faktisk et tilfælde i Næstved i sommer, hvor lejereren havde betalt, men hvor ejeren ikke var til at finde, og så måtte lejereren betale en gang til.

Det er ikke rimeligt, for sådan er det jo ikke med el, og derfor var det naturligt at sidestille vand med det, således at man ikke skal afvente en konkursbegæring, og at man selvfølgelig har krav på at få sine penge tilbage. Dette skaffede jo ikke vand på det tidspunkt, men det er et klart eksempel på, at der har været en sag. Jeg erkender, at der ikke har været mange, men nu bliver der en ligestilling, og det har jeg altså tilstræbt.

Når det drejer sig om juridiske personer, er det klart, at man også kan gøre ansvar gældende over for selskaber. Det finder jeg i og for sig ikke noget besynderligt i.

Hvorfor vi skal have energimærkning, for nu at tage det op. Så vidt jeg erindrer, blev man for nogle år tilbage i den daværende regering enig om at tage varmen ud af huslejen, for at den ikke skulle påvirke boligstøtten, og selv om det er mindre beløb her, er det det samme, der gør sig gældende. Det vil med andre ord sige, at vi ligestiller de forskellige lejere, uanset om de har centralvarmeforsyning eller har andet, for de har udgifter til varme. Energimærkning skal selvfølgelig fordeles på beboerne og ikke gå ind som en del af huslejen. Så enkelt er det faktisk, når man læser tingene igennem.

Men hovedelementet, som i og for sig har været medvirkende til, at de andre ting er kommet med, er den forkerte udmelding, der er sket. Jeg kan i og for sig med hr. John Vinther beklage, at vi har disse reguleringer. I den tid, jeg har været boligminister, må jeg erkende, at der har været fejl hvert år, så vi har måttet efterregulere.

Jeg vil tillade mig at gøre hr. Erling Oxdam opmærksom på, at vi sidste år havde et andet tilfælde, hvor udlejerne fik for lidt. Da sagde jeg, at ret skal være ret, og så gik jeg i Folketings-salen, for at de kunne få de beløb. Det synes jeg var rimeligt, ikke fordi det var store beløb, for det var mindre beløb end det, vi taler om her, men det var beløb, som udlejerne havde krav på, og som de ikke kunne få, hvis vi ikke ændre-

de loven. Det gjorde jeg, og jeg skal selvfølgelig gøre opmærksom på, at det var Venstre og De Konservative også meget indstillet på. Så vidt jeg husker, var de knap så velvilligt indstillet i SF og Enhedslisten, men det er jo ikke det, der er pointen. Pointen er, at når fejlen går den anden vej, må det være sådan, som fru Annette Just sagde, at ret skal være ret. Det er penge, man har til gode.

I stedet for at gå ind i hvert enkelt tilfælde, gør vi det på en enklere måde, som selvfølgelig ikke yder den enkelte lejer millimeterretfærdighed, men som fører de beløb tilbage til lejerne.

Jeg var godt klar over, at der ville komme nogle bemærkninger om den aftale, for jeg har jo også fået brev fra Udlejerforeningen Danmark, ligesom andre har fået det. De synes ikke, at den forhandling, vi har haft, var en aftale. Dertil skal jeg ikke sige andet, end at det kan man have en forskellig opfattelse af, men jeg har altså den opfattelse, at når man sidder omkring et bord og forhandler nogle forslag, og der bliver nikked til det forslag, som nu ligger på bordet, er det en aftale, der er indgået. Men jeg har selvfølgelig forstået de tilkendegivelser, der er kommet også fra Udlejerforeningen, og derfor har jeg skrevet til Udlejerforeningen, at for eftertiden vil det være sådan, at der selvfølgelig vil foreligge et skriftligt referat, som man bagefter kan komme med indvendinger imod. Jeg skal gerne oversende den korrespondance til udvalget, for at der ingen misforståelser skal være. Jeg beklager det, men de andre, der var til stede på mødet, har også en klar opfattelse af, at det var en aftale, der oven i købet var til fordel for udlejerne, for den var mindre bureaukratisk end den, vi tidligere har set.

Må jeg så sige til hr. Villy Søvndal, at det allerede ligger i de eksisterende regler, men jeg skal nok komme tilbage, når vi har et spørgsmål, således at der selvfølgelig bliver en symmetri, og det bliver der så med disse ting. Det, der har været afgørende for mig, er selvfølgelig, som det også blev udtrykt, at tage nogle af de elementer op, som har været fremme i de forskellige forhandlinger, vi har været til, sætte dem sammen til en lille helhed og gøre det færdigt, således at vi forhåbentlig med et rimeligt bredt flertal kan få vedtaget disse ting, som sætter tingene på plads.

Vi har selvfølgelig den store diskussion om Lejelovskommissionens betænkning, og hvad den medfører, til gode. Det er ikke den diskussion, vi skal have i dag, men jeg mener, at med